

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 8 • augustus 2021

INHOUD

<i>Loof de Heere! (gedicht) . . . . .</i>	<i>181</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (8) . . . . .</i>	<i>182</i>
<i>De HEERE – uw Bewaarder (1) . . . . .</i>	<i>184</i>
<i>Gezinsoverdenking (2, slot) . . . . .</i>	<i>189</i>
<i>De Hof van Eden. . . . .</i>	<i>194</i>
<i>Uitdaging van een agnosticus . . . . .</i>	<i>199</i>
<i>Veganisme en vegetarisme . . . . .</i>	<i>204</i>
<i>Een nieuw gezin . . . . .</i>	<i>211</i>
<i>Stof tot nadenken . . . . .</i>	<i>215</i>

Kennismakingsset van alle traktaten

Bent u op zoek naar een geschikte folder om uit te delen? Deze set biedt u de mogelijkheid om de folder te lezen en te bekijken en zodoende iets uit te zoeken wat geschikt is voor uw doelgroep.

De set bestaat uit alle op dat moment beschikbare folders (Nederlandstalig, ong. 150 stuks) die op dat moment op voorraad zijn. De samenstelling ervan kan dus wisselen. De prijs van de kennismakingsset is de netto prijs (exclusief verzendkosten).

Bestelcode: T000

Prijs: € 10,00

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

**Abonnementen en
lectuurbestelling:**
Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB00 0092 46 08

Algemene info, redactie en
doorstorting giften (vertrouwelijk):
Tel. 0543 - 47 88 43; fax 0543 - 47 88 42
E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 0072 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48
BIC: ABNANL2A* (geen ANBI, niet aftrekbaar)
*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen:
www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen-
en buitenland, hulp aan armen, nood-
hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

Loof de Heere!

Man van smarten, Godd'lijk Lam
was Gods eigen Zoon, Die kwam
en ons oordeel op Zich nam.
Loof de Heere, onze Heiland!

Spot en smaad en smart droeg Hij,
werd veroordeeld, stierf voor mij,
maakte door Zijn dood mij vrij.
Loof de Heere! Wat een Redder!

Zondig, vuil en schuldig: wij.
Schuld'loos Lam van God was Hij;
Plaatsvervanger ook voor mij!
Loof de Heere, mijn Verlosser!

Aan 't kruis ging Hij in de dood.
't Is volbracht! na grote nood
door Hem Die ons redding bood.
Loof de Heere, onze Redder!

Als Hij komt, verheerlijkt, Heere,
loven wij Hem telkens weer,
brengen Hem voor eeuwig eer:
Loof het Godslam! Wat een Heiland!

P.P. Bliss (1838-1876)

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (8)

God aan Zijn woord houden

Nu is het natuurlijk onmogelijk om te leven en tegelijk gestorven te zijn. Dat gaat niet. Ik kan niet aan iets gestorven zijn en dan toch nog met datgene willen leven. Dat maakt de apostel hier duidelijk (Rom. 6:2). In de brief aan de Galaten drukt hij het op zijn eigen persoon gericht vergelijkbaar uit: 'door Wie voor mij de wereld gekruisigd is, en ik voor de wereld' (Gal. 6:14). Nu zegt u: Bij mij klopt dat niet, het komt niet overeen met mijn ervaringen. Maar God zegt: Toch klopt het! – Dan blijft er voor u maar één ding over: **U moet God geloven!** Dat is de enige weg. Precies zoals u in het plaatsvervangend Offer voor uw zonden geloofd hebt, moet u ook *deze* waarheid geloven. God ziet het als volgt: De oude Kees (of hoe we ook heten) is dood. Dat is een feit. Ik mag niet op mijn ervaringen steunen, die mij iedere dag weer van het tegendeel willen overtuigen.

Het fundament voor een gelukkig geloofsleven is Gods Woord. Het geloof ziet de dingen zoals God ze ziet. Ik heb de toestand waarin ik door de zonde werd beheerst door de dood verlaten. Ik bevind me niet meer onder de heerschappij van de zonde, omdat ik met Christus gestorven ben. Dit wil ik graag met een voorbeeld duidelijker maken. Het is enigszins macaber, maar toch zeer waar: Stel je een lichaam voor. Je kunt ermee doen wat je wilt: Je kan erin knijpen of er tegen schreeuwen, je kan het de verleidingen van de zonde voorstellen – maar het reageert niet. Het heeft geen aantrekkingskracht meer op hem. Hij is dood. Precies hetzelfde is onze positie met het oog op de inwonende zonde. Dat wil de apostel ons hier laten zien.

Onze verantwoordelijkheid

Nu volgt er een appèl aan ons hart: 'Hoe zouden wij, die ten opzichte van de zonde gestorven zijn, *nog daarin leven?*' (vs. 2). Ja, hoe zou ik nog in de zonde kunnen leven, de zonde die me voor eeuwig van God heeft gescheiden en waarvoor de Heiland zo vreselijk moest lijden? Zou dat het werk van de Heere op Golgotha niet te schande maken?

Maar hoe krijg ik het voor elkaar om niet meer in de zonde te leven? Graag zou ik daarvoor hulp willen aanbieden: Als de zonde u lokt – en dat zal ze zeker doen! –, als verzoeking dichtbij komt, ga dan eenvoudig op de knieën en zeg: 'Heere, ik dank U dat ik nu niet meer *hoef* te zondigen. Ik dank U, dat ik niet meer voor de verzoeking *hoef* te vallen'. Dat kan natuurlijk op de straat, in de auto of waar dan ook. Een stil gebed voor uzelf. Als u dat iedere keer wanneer een verzoeking dichterbij komt doet, dan zult u merken dat de Heiland u helpt. U *hoeft* namelijk niet meer te zondigen! U hebt er geen enkele plicht meer toe, want u bent ten opzichte van de zonde gestorven! Dit principe moet u begrepen hebben – hoewel de kracht voor een zegevierend Christen-leven pas in hoofdstuk 8 wordt aangetoond.

De doop in Zijn dood

In vers 3 herinnert Paulus ons aan het feit dat we de waarheid van de verzen 1 en 2 al bij onze doop bekend hebben. We begrepen dat toen nog niet, maar toch is het waar. 'Of weet u niet dat zovelen wij tot Christus Jezus gedoopt zijn, wij tot Zijn dood gedoopt zijn?' Doop heeft altijd met dood te doen. Het is een begrafenis. Het water is een beeld van de dood en een beeld van het oordeel, dat God over de zonde uitstort. Maar we zijn niet in *onze* dood gedoopt, maar in *Zijn* dood! Hij, de Heere Jezus, ging de dood in. Al het water, de hele vloed van Gods oordeel kwam over Hem. 'Al Uw baren en Uw golven zijn over

mij heengegaan' (Ps. 42:8). Dat gebeurde op Golgotha! En nu bekennen *wij* met de doop: Dat was *mijn* plaats! Daar hoorde ik. Deze dood had ik verdiend. Maar Iemand anders, mijn Heere, ging voor mij dit oordeel in – en ik met Hem. Nu maak ik me één met Hem in de gelijkheid van Zijn dood. Daarom zijn wij in Zijn *dood* gedoopt. We zijn met Hem aan de zonde gestorven en we zijn zoals Hij uit het gebied van de zonde vandaan gekomen. De Rode Zee is hier een treffend voorbeeld van. We zouden overigens nooit met Christus verbonden kunnen zijn, als Hij niet zou zijn gestoven. De Heere Jezus zegt: 'Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, *blijft zij alleen*, maar als zij sterft, draagt zij veel vrucht' (Joh. 12:24). We moeten met een gestorven Christus zijn verbonden.

'Wij zijn dan met Hem begraven door de doop tot de dood' (vs. 4). Wie begraven wordt is dood, want alleen doden worden begraven. De dode wordt dan voor de wereld onzichtbaar! Zo zijn wij eveneens voor het oog van de wereld verdwenen! Nu begrijpen we ook dat de wereld met ons niets meer kan beginnen, wanneer we verwezenlijken wat we door de doop beleeden hebben.

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

De HEERE – uw Bewaarder (1)

Psalm 121 heeft van oudsher de gelovigen bijzonder aangetrokken. Hij bestaat maar uit weinig verzen en heeft een sobere opbouw. Maar eeuwenlang hebben verdrukten hier troost in gezocht en gevonden. Wanneer wij ons vandaag een beetje met dit prachtige gedeelte van Gods Woord willen bezig houden, valt ons als eerste het opschrift op: 'Een pelgrimslid'. Wat wordt daarmee bedoeld?

De pelgrimsliederen

Na de gewichtige en omvangrijke Psalm 119 volgen vijftien kleinere Psalmen, die bij elkaar horen en de zogenaamde pelgrimsliederen vormen (Ps. 120-134). De aanduiding 'pelgrimslied' is echter niet nauwkeurig, want letterlijk is het 'lied van de stappen' (of: de trappen; een 'lied Hamaäloth'). Om wat voor een soort genre het bij deze liederen gaat hangt grotendeels af van de vraag van welke 'stappen' sprake is.

Daarover lopen echter de meningen van de experts en verklaarders sterk uiteen.

Sommigen denken dat het bij deze liederen om pelgrimsliederen gaat die door de Israëlieten gezongen werden, wanneer ze, drie keer per jaar, naar de feesten in Jeruzalem trokken. Psalm 122:4, waar hetzelfde woord als werkwoord voorkomt ('optrekken'), schijnt deze gedachte te ondersteunen.

Anderen zien in deze liederen gezangen van die Israëlieten die uit de ballingschap in Babylon terugkeerden, of eens zullen terugkeren naar het land van hun vaders. Hier kan de verwijzing naar Ezra 7:9 helpen.

En dan is er nog een mening die helemaal is gebaseerd op de Joodse traditie. Die mening stelt dat deze liederen bestemd waren om gezongen te worden op de vijftien treden van de halve cirkelvormige trap, die van de voorhof van de Israëlitische mannen naar die van de vrouwen naar beneden ging. Maar daar is geen enkele onderbouwing voor in Gods Woord. Belangrijker is daarom de veronderstelling, dat het waarschijnlijk helemaal niet om concrete treden gaat, maar het gelovig hart door deze liederen in de erkenning en de lof van God stapje voor stapje moet worden versterkt.

De Hebreeuwse uitdrukking 'ma'alah' betekent in overdrachtelijke zin 'opgaan'. Hij wordt al gevonden in de al genoemde tekst in Ezra 7, daar weergegeven met 'optocht'. In letterlijke zin

beschrijft hij dat wat men beklimt: 'de trap'. Zo worden daarmee de trappen aangegeven, die afdalen vanuit de stad van David (Neh. 3:15; 12:37). Ook voor de treden van de troon wordt dit woord gebruikt (1 Kon. 10:19).

Maar er is nog een betekenis, die we willen bezien: de treden of graden aan de zonnewijzer van Achaz worden met hetzelfde woord aangeduid (2 Kon. 20:8-11; Jes. 38:8). Ligt hier misschien de historische achtergrond voor de vijftien 'liederen van de traptreden' verborgen? Want 'liederen van de traptreden' moeten wel bijzondere treden zijn, omdat er met een lidwoord naar verwezen wordt en omdat ze aan deze liederen hun namen gaven.

Van tien van deze vijftien liederen is de schrijver niet bekend. Het lied dat in het midden van deze vijftien staat (dus het achtste) is geschreven door Salomo, en vier van de daarop volgende liederen zijn van de hand van David. Is misschien *Hizkia* de dichter van de tien andere liederen – overeenkomstig de tien graden, die de zonnewijzer van Achaz door de daling van de zon terugging? En heeft hij nog vijf andere passende liederen uitgekozen, horend bij zijn belevenissen, zodat het totaal van de liederen (vijftien) overeenkwam met de jaren die de HEERE aan zijn dagen had toegevoegd (Jes. 38:5)? Er spreekt veel voor deze veronderstelling. Zo bevestigt Spreuken 25 dat de mannen van Hizkia de spreuken van Salomo verzameld hebben (vs. 1). Ook was Hizkia zelf een dichter, zoals het verslag in Jesaja 38 duidelijk maakt, en had hij zich voorgenomen uit dankbaarheid voor de ondervonden goedheid alle dagen van zijn leven zijn snarenspeel in het huis van de HEERE te laten klinken (Jes. 38:20).

Wat is ertegen dat de tien anonieme liederen tot deze liederen behoren, die in de dienst van het huis van de HEERE (tenminste tijdens het leven van de koning) gebruikt werden? We lezen in 2 Kronieken 31, aan het slot: 'In al zijn werk dat hij begon in

de dienst van het huis van God, in de wet en in het gebod om zijn God te zoeken, handelde hij met heel zijn hart, en hij was voorspoedig’.

Veel uit de vijftien liederen kan in ieder geval pas door deze historische achtergrond goed begrepen worden. Het lijkt erop dat de ervaringen van deze Godvrezende koning, die hij in de kritieke perioden van zijn leven had, zich in deze liederen weerspiegelen – tot nut van ons allen.

Zo zijn er verschillende verklaringen, wat die pelgrimslieder op zich betekenen. Deze verklaringen moeten echter elkaar niet uitsluiten; ze kunnen elkaar zelfs aanvullen.

Wat de structuur van de vijftien Psalmen betreft is nog dit op te merken: drie Psalmen horen telkens bij elkaar, zodat er vijf groepen van drie zijn. Elke groep heeft dezelfde gedachtenopbouw. In de eerste Psalm wordt telkens de *nood* voorgesteld, in de tweede het *vertrouwen* op God in deze nood en in de derde de *verhoring*, de *bevrijding* uit de nood.

Waar komt de hulp vandaan?

De Psalm dichter begint het tweede pelgrimslied met de woorden:

‘Ik sla mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen? Mijn hulp komt van de HEERE [Jahweh], Die hemel en aarde gemaakt heeft’ (Ps. 121:1-2, Duitse Elberfelder vertaling).

In het Hebreeuws is het ‘waar vandaan’ in het eerste vers een vragend voornaamwoord, zodat de zin als boven weergegeven moet worden: ‘Ik sla mijn ogen op naar de bergen, *vanwaar zal mijn hulp komen?*’ Historisch gezien kunnen deze woorden op de belegering van Jeruzalem door de Assyriërs betrokken worden, in de veronderstelling

dat Hizkia deze Psalm gedicht heeft (2 Kon. 19:12-34). In ieder geval is de schrijver in grote nood, en kijkt hij uit naar hulp. Vanwaar zal ze tot hem komen? Van de bergen? Hij geeft zelf het antwoord: 'Mijn hulp komt van de HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft'.

Wat een kostelijk vertrouwen bij ernstige gevaren! Eens zal het Joodse overblijfsel ook zo spreken in het uur van zijn nood.

Welnu, ook wij moeten leren dat onze hulp in de verschillende noden van ons leven niet komt van de 'bergen'. Wij neigen er gemakkelijk toe te vertrouwen op wat er sterk en machtig uitziet en hulp belooft in deze wereld. Maar vroeg of laat zullen we teleurgesteld worden, en zal de staf waarop wij leunden ons uit de handen glijden. Treffend zegt de profeet Jeremia: 'Voorwaar, tevergeefs verwacht men het van de heuvels, en de menigte van de bergen. Voorwaar, in de HEERE, onze God, is het heil van Israël' (Jer. 3:23).

Ja, het geloof ziet over de bergen heen naar Hem Die de hemel en de aarde gemaakt heeft, Die er al was *voor* de bergen er waren (Ps. 90:2). 'Ik sla mijn ogen op naar U, Die in de hemel zit. Zie, zoals de ogen van dienaren gericht zijn op de hand van hun heren en zoals de ogen van een dienaars gericht zijn op de hand van haar meesteres, zo zijn onze ogen gericht op de HEERE, onze God' (Ps. 123:1-2). De HEERE zal ons Zijn hulp niet onthouden, wanneer wij alles van Hem verwachten. Het zal soms op een andere manier en op een andere tijd komen dan wij dachten – ook bij Hizkia was dat zo; maar het *zál* komen.

Opvallend is het voortdurende gebruik van de Naam 'HEERE' (Jahweh) in deze Psalm. Onder deze Naam trad God in het begin in contact met de mens (Gen. 2). Later hield Hij als Jahweh het verbond met Zijn aardse volk in stand. Toen Hij Mozes naar de Israëlieten wilde sturen en hem op zijn vraag, wat toch Zijn

Naam was in genade antwoordde, toen gaf Hij Zelf de betekenis van deze Naam aan: 'Ik ben, Die Ik ben' (Ex. 3:14). Hij is steeds Dezelfde, de Onveranderlijke, de Eeuwige (Ps. 102:28; Jes. 46:4).

In het Nieuwe Testament treffen we weliswaar de Naam Jahweh niet aan, maar we leren er dat de Zoon, het vleesgeworden 'Woord', *Jahweh* is (Joh. 12:41; Hebr. 1:12; 13:8), uiteraard zonder God de Vader en God de Heilige Geest uit te sluiten (verg. Hand. 28:25-28, waar het 'Ik' zeker betrekking heeft op de drie-enige God). Hij Die hemel en aarde maakte, is Dezelfde Die ook onze Verlosser werd, en *van Hem* komt onze hulp, van *de HEERE*.

(Wordt vervolgd).

Christian Briem

Gezinsoverdenking (2, slot)

De vorige keer hebben we aansporingen in de Schrift gevonden om als gezin samen het Woord van God te openen. Nu willen we graag enkele praktische tips doorgeven.

Praktische overwegingen

Hoe kan de opvoeding van kinderen voor de Heere in de praktijk worden gerealiseerd? Er is energie voor nodig om tijd en rust te vinden in het dagelijks leven, om in het gezin samen het Woord van God te lezen en te bidden. Maar deze tijd is in ieder geval goed geïnvesteerd.

1. Harmonie en rust

Als wij het hebben over een gezinsoverdenking is dat niet te vergelijken met de Christelijke samenkomst, bijvoorbeeld voor het Avondmaal (Hand. 20:7) of een bijeenkomst van de gemeente voor gebed of voor de bediening van het Woord.

Niet dat een gezamenlijke Bijbelstudie in het gezin niet in een sfeer van harmonie en toewijding moet plaatsvinden; want ook daarvoor is de nodige rust nodig. Maar het vindt plaats in een huiselijke, vertrouwde omgeving. Daarom kunnen de zusters bij deze gelegenheid ook iets vragen of iets bemoedigends zeggen, zonder hun rol in Gods scheppingsorde op te geven.

2. Het lezen van de Bijbel

Het Bijbellesen en het bidden staan op de voorgrond bij de gezinsoverdenking. Als de kinderen kunnen lezen, kunnen ze een Bijbel gebruiken en niet alleen hun vader laten voorlezen. Dit voorkomt afleiding en laat de kinderen kennismaken met het lezen van de Bijbel. Aangezien veel jonge mensen vandaag de dag 'multitasken', zou de smartphone weggelegd moeten worden tijdens de gezamenlijke Bijbelstudie in het gezin.

3. Geen ritueel

Hoewel een gezinsoverdenking bij voorkeur regelmatig plaatsvindt, moet het geen ritueel worden. De lengte wordt ook beïnvloed door de dagelijkse situatie. Ondanks de inspanningen om voldoende tijd en rust te plannen voor de overdenking, zijn de avonden in gezinnen vaak behoorlijk gevuld. Het is een echte uitdaging om een moment van gezamenlijke stilte te vinden. In ieder geval is 'kort en bondig' beter dan helemaal niet.

Gezinsvakanties zijn bijzonder geschikt om meer gebruik te maken van de tijd die samen als gezin wordt doorgebracht, ook vanuit geestelijk oogpunt. De tijd van gebed en Bijbelstudie kan ook 's morgens goed plaatsvinden, als iedereen na het ontbijt wakker en fit is.

4. Aanpak

Een gezinsoverdenking moet overeenkomen met de leeftijd en het begrip van de gezinsleden. Het kan ook zijn dat voor de kleintjes en de groteren een aparte Bijbelstudie wordt gehouden. De ouders zullen dit voor hun gezin moeten beslissen. Er kan iets

zijn voor de kleintjes als er grote leeftijdsverschillen zijn, terwijl het een andere keer meer is voor de groteren. Bij het lezen van de Bijbel hebben veel gezinnen de goede gewoonte om om de beurt te lezen. Dit vergroot de aandacht van de gezinsleden en iedereen die kan lezen wordt erbij betrokken.

5. Gebed

Er is geen twijfel over dat gebed een onvoorwaardelijk onderdeel is van de gezinsoverdenking. Hier ervaren kinderen het belang van gebed. Daarnaast oefenen ze het hardop bidden buiten hun persoonlijke gebedstijd. De weerspiegeling van de gebeurtenissen van de dag en het opnemen van de Heere Jezus in de omstandigheden van het leven is heel goed voor de geestelijke groei, en een belangrijk kenmerk van het Christelijk gezin. Het feit dat kinderen ook hardop bidden versterkt het gezinsleven. Vaak beginnen zij door gebedspunten te uiten die de ouders vergeten zijn. Er is veel vrijheid: iedereen mag bidden, niemand moet.

Laten delen in de verantwoordelijkheid

We hebben in het voorbeeld van Abraham al gezien dat de vader in de eerste plaats verantwoordelijk is voor de gezamenlijke overdenking. Maar de moeder kan een gezinsoverdenking ook houden als de vader afwezig is. We hebben het grote belang van moeders in het voorbeeld van Timotheüs gezien.

Een ander voorbeeld is de moeder van Josia (2 Kon. 22:1). Helaas was zijn vader niet de reden voor zijn vroege goede geestelijke houding. Als er oudere zonen aanwezig zijn, kunnen ook zij hun bijdrage leveren aan de gezinsoverdenking. Het 'groeien' van zonen in de geestelijke verantwoordelijkheid begint uiteraard thuis. Dit kan beginnen met gebed, bijvoorbeeld wanneer de vader afwezig is, en verder gaan met een bijdrage aan de gezinsoverdenking.

Sommige families houden er ook van om bij deze gelegenheid te zingen – in verband met Efeze 5:19 is dat zeker aan te bevelen en heel nuttig, als de gezinssituatie het toelaat.

Een belangrijk punt in dit verband is dat het weglaten van een overdenking (bijv. vandaag is er geen verhaal omdat je niet lief was) als opvoedingsmaatregel voor kinderen niet goed is. Integendeel, het Woord van God en het gebed zijn in zulke situaties des te belangrijker: kinderen kunnen hier ook belijdenis en zelfbeoordeling leren. Het is het beste als ouders het goede voorbeeld geven en hun eigen zichtbare tekortkoming bekennen.

1. Inhoud

Wat de inhoud betreft moet zoals gezegd rekening worden gehouden met de leeftijd en het begrip van de kinderen. Voor jongere kinderen is een verhaal geschikt. Hier zijn veel goede hulpmiddelen voor, zoals geïllustreerde Bijbelverhalen, kinderbijbels en kindvriendelijke tijdschriften. Wees zorgvuldig bij de keuze van deze 'instrumenten'.

2. Leeftijdgericht en spannend vormgegeven

Later kan een gezinsoverdenking ook worden uitgebreid en aangevuld met Bijbelse raadsels (het raden van een persoon of gebeurtenis uit de Bijbel) of andere taken, bijvoorbeeld het tekenen van een Bijbels verhaal voor kleinere kinderen; later kan men de kinderen motiveren om een samenvatting van de laatste overdenking te maken.

Een gezinsoverdenking kan ook spannend zijn: Gods Woord is ook spannend! Laten wij als ouders de Heere Jezus om hulp en goede ideeën bidden, om de tijd samen onder Gods Woord en in gebed aantrekkelijk (in positieve zin) te maken voor onze kinderen. Om de kinderen te sterken voor het (God-vijandige) dagelijkse leven in geloof.

Voor oudere kinderen is een samenhangend Bijbelboek of een concreet thema beter geschikt. Soms is dit erg uitdagend voor de ouders, wanneer een tiener bijvoorbeeld de Openbaring als thema kiest. Maar dan kunnen de kinderen zeker taken worden geven zoals vragen voor te bereiden of gestelde vragen te beantwoorden.

3. Speciale gebeurtenissen

Er moet wel een zekere flexibiliteit zijn bij speciale gebeurtenissen. In bijzondere omstandigheden moet men niet zonder meer de agenda van de dag volgen: de reflectie op die gebeurtenissen in het licht van het Woord van God en dit in gebed brengen moet voorrang krijgen. Voorbeelden zijn schoolevenementen, ongevallen (algemeen, maar ook onder gelovigen), familie-gebeurtenissen, enzovoort.

4. Slotgedachten

Misschien is iemand gefrustreerd omdat de noodzaak van actie wordt erkend (het meest van allen door de schrijver). Misschien wordt het gewenste 'succes', de positieve ontvangst door de kinderen, (nog) niet bereikt. Misschien neemt het dagelijks leven met zijn uitdagingen, stress en vermoeidheid, blijdschap en energie, de vreugde weg van het 'optrommelen' voor de gezinsoverdenking. Maar we willen elkaar bemoedigen en onze handen sterken om het steeds opnieuw te doen – om een moment van stilte te hebben met het gezin voor het aangezicht van de Heere. Onze Heere is daar gelukkig mee, ons hart zal blij zijn als het gelukt is en het zal absoluut een zegen zijn voor iedereen. En in de eeuwigheid zal er vrucht van dit werk te zien zijn.

Marco Steih

De Hof van Eden

We willen in dit artikel onze blik richten op wat heel ver terug ligt, aan het begin van de geschiedenis van de mensheid. God had de mens naar Zijn beeld geschapen: 'Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen' (Gen. 2:7). En daarna ondernam God nog iets buitengewoon belangrijks. De volgende verzen in Genesis 2 delen ons dat mee.

'Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had. En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook de boom van het leven, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad' (Gen. 2:8-9).

'Eden' betekent 'welgevallen', 'vreugde'. Het was een oord van vreugde, van lieflijkheden. God Zelf heeft in Zijn liefhebbende zorg de tuin geplant. Hoe lieflijk de aarde ook was (en alles wat God gemaakt had, was 'zeer goed'), de tuin van God overtrof toch alles.

Alleen de naam *Eden* spreekt al van een vreugde, waarin alles gevonden werd om te dienen tot het natuurlijke geluk van de in onschuld levende mens. Iedere boom die 'begerenswaardig om te zien en goed om van te eten was', was er te vinden. En in deze tuin werd de mens geplaatst 'om die te bewerken en te onderhouden' (Gen. 2:15), een principe dat tot op vandaag nog geldt. Altijd geeft God de mens iets wat Hij hem toevertrouwt, opdat hij het *bewaart*. En verder: omgeven door het allerbeste moest de mens in deze tuin ook aan een morele beproeving onderworpen worden. Hij zou voor een mislukking geen enkele verontschuldiging hebben!

Dat deze tuin werkelijk op aarde geweest is, maken de namen van minstens twee rivieren duidelijk, die vandaag nog onder deze naam bekend zijn: Tigris (Hiddekel) en Eufraat (Gen. 2:14). Heel onthullend zijn latere vermeldingen van 'de Tuin van God' als verwijzing naar volmaakte schoonheid (Gen. 13:10; Jes. 51:3; Ezech. 28:13; 31:8-9). Uit de naamsvermeldingen van de rivieren leidt men af dat het paradijs zich vermoedelijk in het hoogland van het huidige Armenië bevonden heeft.

Twee dingen kenmerkten de Tuin van God. Enerzijds bevonden zich daar twee bijzondere *bomen*, de boom van het leven en de boom van de kennis van goed en kwaad. Anderzijds liep er in Eden een *waterstroom* om de tuin te bevoeien. Zo echt en werkelijk als deze dingen, door God geschapen, toen bestonden, zo waar is het ook dat ze verder nog een symbolische, zinnebeeldige betekenis hebben.

De boom van het leven is, vooruitziend, een beeld van Christus, en de *stroom* spreekt van de Geest van God, van de levende *stroom* van de genade van God. Dat wordt bevestigd wanneer wij bij de laatste bladzijde van de Bijbel komen en in de beschrijving van de hemelse stad een stroom van levend water en de boom van het leven vinden (Openb. 22:1-2). Maar al op de eerste bladzijden van het heilige Boek spreekt God er profetisch over. En dat maakt op indrukwekkende manier duidelijk, dat God van het begin af *Christus* op het oog had en in Hem iets groots, iets beters voor de mensen bedoeld had dan alles wat er in de natuur gevonden kon worden.

De boom van het leven en de boom van de kennis van goed en kwaad

Van deze beide bomen weten we alleen, dat de ene in het midden van de tuin stond en dat de mens van de andere niet mocht eten (Gen. 2:17).

Zo kunnen wij ons onmiddellijk wenden tot *de geestelijke betekenis* ervan. De mens Adam bezat al leven, natuurlijk leven. Waarom dan nog de *boom van het leven* midden in de tuin? Nu, het was de aanduiding en belofte van iets beters en groters dan al het goede, waarmee God Adam omgeven had. Vindt het niet zijn nieuwtestamentische equivalent in 'de *hoop van het eeuwige leven*', dat God voordat de zonde kwam, reeds 'vóór de tijden van de eeuwen', beloofd heeft (Titus 1:2)?

De boom van de kennis van goed en kwaad was er ook. Dat de mens van deze boom niet moest eten, geeft aan dat de kwestie van goed en kwaad alleen door God opgelost kan worden. De mens was niet bevoegd die op te pakken. Het betekende voor hem de dood als hij ervan zou eten. God alleen kent goed en kwaad, Hij alleen kan het volkomen overzien. De mens kon deze kennis alleen krijgen als hij van die boom zou eten en zo een zondaar zou worden.

Men heeft deze boom treffend de 'boom van de verantwoordelijkheid' genoemd. Inderdaad is de mens in verband met deze boom en het gebod er niet van te eten onder verantwoordelijkheid gesteld – namelijk de verantwoordelijkheid om God, de Schepper, te gehoorzamen. De mens heeft gefaald, heeft de slang meer vertrouwd dan zijn Schepper. Als resultaat daarvan werd hem de toegang tot de boom van het leven ontzegd (Gen. 3:24).

Hoe desastreus de zonde van de eerste mens uitgewerkt heeft, kunnen we tot op vandaag zien: de dood is tot alle mensen doorgedrongen (Rom. 5:12).

Twee bomen – één Christus

Nu wijzen beide bomen in de Hof van Eden op onze Heere Jezus Christus – op Hem, Die eens aan het kruis hing. Daar aan het

kruis heeft Hij de plaats van de zondaar ingenomen en de vraag van God over de verantwoordelijkheid van de mens volkomen beantwoord. Als de Gestorvene en Opgestane is Hij ook de 'Boom van het Leven' geworden voor allen die in Hem geloven. Deze grote waarheid wordt in het beeld zo aangeduid, dat *de boom van het leven* en de *boom van de kennis van goed en kwaad* direct na elkaar vermeld worden, dat ze als het ware 'bij elkaar' staan.

Inderdaad zien wij aan het kruis van Christus de beide bomen bij elkaar gebracht. Goed en kwaad zijn volkomen aan het licht gekomen. Enerzijds zien wij daar hoe *goed* God is en zien wij [Zijn oneindige goedheid in de overgave van Zijn Zoon](#). Anderzijds is echter ook het *kwaad* in de mens en in satan volledig openbaar geworden. Want wat heeft de mens met de Zoon van God gedaan?!

Maar het goede van God heeft over het kwaad getriomfeerd. De hele vraagstelling van goed en kwaad is door de dood en de opstanding van Christus voor eens en altijd opgehelderd en Hij Die ze beantwoordt heeft, is de 'Boom van het Leven' geworden voor allen die in Hem geloven.

Het eerste hoofdstuk van Genesis is iets geweldigs! De *boom* en de *stroom* vinden we hier, en wij vinden ze, zoals opgemerkt, opnieuw aan het einde, in de Openbaring. Zoals God begint, zo eindigt Hij ook. Hij begon (in het beeld) met Christus, en Hij zal met Christus eindigen. Het is bewonderenswaardig dat wij al voor de val de onmetelijke genade van God aangeduid vinden; gedachten die uit Zijn hart vol liefde ontspringen en die in het ware Christendom hun weerslag vinden.

In het hemelse paradijs is er alleen nog de *ene* boom, de boom van het leven. Het is een beeld van Christus in heerlijkheid en van het leven van de verlostten. De andere boom, die voor

verantwoordelijkheid staat, ontbreekt (Openb. 22:2). De hemel is niet meer het toneel van de beproeving van de mens. Dat was de aarde volgens Gods gedachten. Maar in de hemel wordt niets en niemand meer op de proef gesteld. Is dat niet een heerlijke gedachte? Voor alles wat aan verantwoordelijkheid, aan tucht, aan beproeving en dergelijke herinnert, zal in de hemel geen plaats meer zijn.

Uit de *positie* van de Boom van het Leven – ‘in het midden’ – wordt nog iets duidelijk: **Christus zal in de hemel het centrum zijn** van allen die het Lam volgen. Alle verlost en zullen volledig ongehinderd toegang tot Hem hebben. Hij zal voor ieder van de Zijnen helemaal toegankelijk zijn, niet alleen in beginsel, maar ook in de praktijk. Geen engel zal ooit nog de toegang tot Hem kunnen beletten. We zullen Hem zien zoals Hij is, en zullen ons in Hem zonder enige belemmering verblijden. Dat brengt ons bij een volgend belangrijk punt.

Christus – het Voedsel van Zijn volk

Aan de overwinnaar in de zendbrief aan Efeze wordt beloofd dat hij eens mag eten van de Boom van het Leven, die midden in het paradijs van God staat (Openb. 2:7). Hier nu, aan het eind van het boek Openbaring, zien wij de vervulling van deze belofte. De boom draagt *twaalf keer vrucht*, elke maand opnieuw. Deze altijd nieuw voortgebrachte vruchten van de boom zijn in hun verscheidenheid bestemd voor de hemelse heiligen om ervan te genieten. Inderdaad, de vreugden van die stad zullen altijd nieuw en volkomen zijn!

Niet alleen zullen stromen van vreugde en genade ons verkwikken (‘Stroom van het Leven’), maar wij zullen Christus Zelf in volmaaktheid genieten (‘Boom van het Leven’), Hem Die nu al ‘ons Leven’ is (Kol. 3:4).

Wij kunnen ons vandaag nauwelijks voorstellen wat voor vreugde het voor ons zal betekenen, om eenmaal in de Persoon van onze Heere ongehinderd en op volmaakte en steeds weer nieuwe manieren te genieten en in Hem verheugd te zijn.

Toch weten we al wel een beetje, waarover we spreken. Want hebben wij niet nu al, in deze tijd van ons leven op aarde, het voorrecht leren kennen Hem als 'het Manna' en als 'het geroosterd Koren van het land' te genieten? Nu is het echter nog zwak en onvolkomen. Dan echter zal het onvolkomene plaats maken voor de volmaaktheid, en zullen wij kennen, *zoals* ook wij gekend zijn, dat wil zeggen: wij zullen op een volmaakte manier (1 Kor. 13:10,12). Hem *kennen* – ja, dat is het wat tot het eeuwige leven behoort: 'Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt' (Joh. 17:3).

In Hem, het Lam, zullen wij God kennen en Hij zal als voedsel voor ons zijn. In principe is dat echter, zoals opgemerkt, nu al zo. Wanneer de bruid al zegt in Hooglied: 'Ik verlang er sterk naar in Zijn schaduw te zitten, en Zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte' (Hoogl. 2:3), hoeveel te meer zal dit onze allesovertreffend heerlijke ervaring in de hemel zijn!

Christian Briem

Uitdaging van een agnosticus

Het gebeurde bijna een jaar nadat ik het Leger des Heils had verlaten en betrokken was geraakt bij evangelisatiewerk samen met andere broeders. Ik woonde in de regio San Francisco Bay. Op een zondagmiddag toen ik de Market Street in liep, zag ik op de hoek van Market en Grant Avenue een grote groep mensen bij elkaar. Toen ik het geluid van muziek en zang hoorde,

besepte ik onmiddellijk dat het een bijeenkomst was van mijn oude Heilsvrienden, en ik ging ernaartoe om me bij hen aan te sluiten. Ze hadden een fantastische brassband. Er waren in het totaal ongeveer zestig soldaten, die een grote kring gevormd hadden rond de plek waar zo'n drie- tot vierhonderd mensen bijeen waren. Ik baande me een weg door de buitenkant van de menigte, en werd bijna direct herkend door de kleine kapitein. Ze kwam naar me toe en vroeg of ik misschien mijn getuigenis wilde geven.

Natuurlijk wilde ik dit graag doen, dus toen het geschikte moment daarvoor was aangebroken, stapte ik op haar aanwijzing de kring binnen en probeerde een evangelisatieboodschap te brengen gebaseerd op mijn eigen persoonlijke ervaring van Christus' reddende genade.

Terwijl ik sprak, merkte ik op hoe een goedgeklede man, met een gemiddeld postuur en een intelligent gezicht, die op het trottoir stond, een kaartje uit zijn zak haalde en er iets op schreef. Net toen ik mijn toespraak wilde beëindigen, stapte hij naar voren, nam beleefd zijn hoed af en overhandigde mij het

kaartje. Op de ene kant las ik zijn naam. Ik besepte onmiddellijk wie hij was, want ik had zijn naam in de publieke pers en op aanplakbiljetten gezien: langs de hele westkust van Vancouver tot San Diego gaf hij al een aantal maanden lezingen.

Hij was officieel vertegenwoordiger van wat toen de IWW Movement werd genoemd, wat staat voor 'Industrial Workers of the World' (een internationale vakbond), maar tegenstanders van de socialistische principes interpreteerden de mysterieuze letters

IWW meestal als 'I Won't Work' (Ik Wil niet Werken). Hij hield bijeenkomsten met arbeiders, en probeerde hen aan te zetten tot klassenhaat en hen te organiseren om het kapitalistisch systeem af te schaffen.

Toen ik het kaartje omdraaide las ik aan de andere kant, voor zover ik het me nu nog kan herinneren, ongeveer de volgende uitdaging: 'Meneer, ik daag u uit om volgende week zondagmiddag om vier uur in de Academy of Science Hall met mij in debat te gaan over het onderwerp 'Agnosticisme versus Christendom'. Ik zal zorg dragen voor alle kosten'.

Ik las het kaartje hardop voor en antwoordde iets als: 'Ik ben zeer geïnteresseerd in deze uitdaging. Eerlijk gezegd heb ik op de dag van de Heere om drie uur al een andere bijeenkomst, maar ik denk dat het me wel zal lukken om op tijd in de Academy of Science te zijn, en zo nodig kan ik misschien een vervanger regelen voor de bijeenkomst die al is aangekondigd. Ik stem dus graag met een debat in, op de volgende voorwaarde: om aan te tonen dat meneer X iets heeft dat het waard is om voor te vechten en in debat te gaan, moet hij beloven volgende week zondag twee mensen mee te brengen, voor wie ik de kwalificaties zo meteen zal geven, als bewijs dat het agnosticisme werkelijke waarde heeft voor het veranderen van mensenlevens en het opbouwen van een sterk karakter.

Ten eerste, hij moet één man meebrengen die jarenlang bekend is geweest als een paria. Het maakt niet uit door welke zonde zijn leven verwoest was en hij een uitgestotene in de samenleving was geworden. Misschien was hij een dronkaard, had hij een of andere misdaad begaan, of was hij een slachtoffer van seksuele begeerten. Maar het moet iemand zijn die jarenlang onder slechte gewoonten gebukt was gegaan, waarvan hij zichzelf niet kon bevrijden, en die bij een of andere gelegenheid een bijeenkomst van meneer X heeft bijgewoond, waarin deze het agnosticisme

verheerlijkte en de Bijbel en het Christelijk geloof aanviel; iemand van wie het hart en de gedachten daardoor zo diep getroffen werden dat hij die bijeenkomst verliet met de woorden: 'Van nu af aan ben ik ook een agnosticus!' Door het zich eigen maken van deze filosofie heeft hij ontdekt dat er een nieuwe kracht in zijn leven is gekomen. De zonden waar hij eens van hield, haatte hij toen, en voortaan waren gerechtigheid en goedheid de idealen van zijn leven. Hij is nu een volkomen nieuw mens, een eer voor hemzelf en een aanwinst voor de maatschappij – en dit alles omdat hij een agnosticus is.

Ten tweede, ik wil graag dat meneer X belooft een vrouw mee te brengen – en ik denk dat het weleens moeilijker voor hem kan zijn om deze vrouw te vinden dan de genoemde man – die vroeger een arme, vastgelopen, karakterloze verschoppeling was, de slavin van slechte gewoonten, en het slachtoffer van het verdorven leven van de mens'.

Terwijl ik sprak, bevond ik me binnen steenworp afstand van de beruchte Barbary Coast, het rode district van San Francisco, waar zo veel jonge levens schipbreuk hadden geleden, en daarom voegde ik eraan toe: 'Misschien iemand die jarenlang in een of ander slecht oord in Pacific Street verbleven heeft, of in een andere nabijgelegen hellepoel, volkomen verloren, geruïneerd en ellendig door haar zondig leven. Maar ook deze vrouw is een zaal binnengelopen waar meneer X op luide toon zijn agnosticisme proclameerde en de boodschap van de Heilige Schrift belachelijk maakte. Terwijl ze luisterde, gloorde er hoop in haar hart, en ze zei: 'Dit is precies wat ik nodig heb om mij te bevrijden van de slavernij van de zonde!' Ze heeft zijn onderwijs gevolgd totdat ze een intelligente agnostica of heiden was geworden. Daardoor is haar hele wezen in verzet gekomen tegen de ontarding van het leven dat ze had geleid. Ze is de poel van ongerechtigheid ontvlucht waar ze zo lang gevangen was gehouden; en vandaag, gerehabiliteerd, heeft ze haar weg terug gevonden naar een

gerespecteerde positie in de maatschappij en leeft ze een rein, deugdzaam, gelukkig leven – en dit alles omdat ze een agnostica is.

‘Wel, meneer X,’ riep ik uit, ‘als u belooft deze twee mensen mee te brengen als voorbeeld van wat het agnosticisme bewerkstelligt, beloof ik u volgende week zondag op het afgesproken tijdstip naar de Hall te komen, en ik zal op zijn minst honderd mannen en vrouwen meebrengen die jarenlang in de zondige verwording geleefd hebben die ik zojuist geprobeerd heb te schetsen, maar die glorieus gered zijn door te geloven in de boodschap van het evangelie, die door u zo belachelijk wordt gemaakt. Deze mannen en vrouwen zullen bij mij op het podium staan als getuigen van de wonderbaarlijke reddende kracht van Jezus Christus, en als hedendaags bewijs van de waarheid van de Bijbel.’

En terwijl ik mij omkeerde naar de kleine Leger des Heils-kapitein, vroeg ik: ‘Kapitein, kent u mensen die met mij mee kunnen gaan naar zo’n bijeenkomst?’ Ze riep vol enthousiasme uit: ‘We kunnen u er minstens veertig leveren, alleen al uit dit korps om voor de optocht uit te gaan!’

‘Geweldig!’ antwoordde ik. ‘Wel, meneer X, ik kan zonder enige moeite zestig anderen oppikken uit verschillende zendingsorganisaties en Christelijke gemeenten uit de stad, en als u belooft twee mensen mee te brengen die voldoen aan de door mij gegeven beschrijving, dan zal ik aan het hoofd van de optocht de zaal binnen marcheren, terwijl de band *Voorwaarts, Christen-strijders* speelt, en zal ik bereid zijn voor het debat.’

Ik denk dat meneer X wel gevoel voor humor had, want hij glimlachte nogal sardonisch, terwijl hij geringschattend met zijn hand wuifde alsof hij zeggen wilde: ‘Geen schijn van kans!’ En zich een weg banend door de mensenmassa verliet hij het toneel, terwijl diezelfde menigte daverend applaudisseerde voor

het Leger des Heils en de straatprediker, want ze wisten maar al te goed dat niemand ooit gehoord had dat het ongeloof van een filosofie van ontkenning, zoals het agnosticisme, nog nooit slechte mannen en vrouwen goed had gemaakt of had bekeerd. En ze wisten ook dat het Christelijk geloof dit door alle eeuwen heen juist wel gedaan had.

Het evangelie bewijst zichzelf door wat het bewerkt, want verlost mensen uit elke rang en stand, bevrijd van elk soort zonde, vormen het bewijs van de vernieuwende en bewarende kracht van de Christus over Wie de Bijbel spreekt.

H.A. Ironside

Veganisme en vegetarisme een levensbeschouwelijke stroming

Het is duidelijk dat wij als mensen hebben gefaald in het rechtvaardige beheer van de schepping, waarvan we geen eigenaars, maar alleen rentmeesters zijn. Ook veel misstanden in de omgang met dieren zijn het gevolg, en die roepen vraagtekens en zelfs wrevel op. Dat is begrijpelijk. Maar toch komt de vraag op: is de vega-beweging daarop het Bijbelse antwoord?

Naar aanleiding van een ontvangen vraag plaatsen wij graag dit artikel, dat sommige lezers misschien wel prikkelt in hun overtuigingen; maar het is onze wens dat het ons allemaal terug leidt naar de Schrift, de enige norm voor onze levenswandel als Christenen.

Een arbeidsrechtbank in het Britse Norwich heeft een tijdje geleden geoordeeld dat ethisch gemotiveerd veganisme een filosofische levensbeschouwelijke overtuiging is en dat

veganisme onder het zogenaamde discriminatieverbod valt. Het hof erkent dat veganisme in feite een niet-religieuze overtuiging is die juridisch als een godsdienst moet worden behandeld. Dat is interessant. Het bevestigt dat een persoonlijke beslissing voor veganisme of vegetarisme dus in feite niet alleen een keus voor bepaald eten is, maar een keus voor een bepaald wereldbeeld, een ideologie, een geloof.

Natuurlijk weten we dat er mensen zijn die om gezondheidsredenen bepaalde dingen niet eten; over hen hebben we het nu niet. Maar vaak is het (helaas inmiddels ook onder Christenen) zo ver gekomen dat men van het eten een regelrechte geloofs-overtuiging heeft gemaakt. Je hoort bijvoorbeeld wel: 'Vandaag de dag zijn veel voedingsmiddelen ongezond, en vooral vlees. Maar dat wat God aan het volk Israël had gegeven, dát is het ware, het juiste voedsel, en échte Christenen moeten zich ook daaraan houden'. Zij mogen geen vlees eten, al helemaal geen varkensvlees. *Terug naar vroeger!* – dat is het devies. Want ook Adam en Eva aten alleen fruit, salades en groenten e.d. Dát is gezond, en dus moeten ook de Christenen vandaag de dag dat weer doen – tenminste de gelovigen die gezond willen leven en in overeenstemming met Gods gedachten... Zo wordt er gezegd. Daarbij wordt meestal over het hoofd gezien dat dit vanuit het oogpunt van evenwichtige bouwstoffen eenvoudigweg verkeerd is. Zeker voor kinderen zou het een ernstige vorm van eenzijdige voeding betekenen.

Een verbod op voedsel heeft een demonische oorsprong

Maar het gaat me nu niet om de eenzijdigheid van de bouwstoffen die je op die manier binnenkrijgt. Het probleem is dat deze opvatting een *geloof* is geworden, een levensbeschouwing, een religie.

Hoe is het zover gekomen dat een manier van eten een religie is geworden? Dat is niet verwonderlijk, want Gods Woord heeft dat

eeuwen geleden al voorzegt. De apostel Paulus zegt in zijn eerste Brief aan Timotheüs in hoofdstuk 4 immers: 'De Geest nu zegt uitdrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen van het geloof zullen afvallen door zich af te geven met verleidende geesten en leringen van demonen die in huichelarij leugen spreken en hun eigen geweten hebben dichtgeschroeid. Zij verbieden te trouwen, [en gebieden] zich van voedsel te onthouden, dat God geschapen heeft om met dankzegging te worden genuttigd door hen die geloven en de waarheid kennen. **Want elk schepsel van God is goed en niets is verwerpelijk, als het met dankzegging wordt genomen**; want het wordt geheiligd door Gods Woord en door gebed' (vs. 1-5).

We zien hier dus dat het een *demonische* leer is om trouwen te verbieden. Wij weten dit helaas van groeperingen waar bepaalde mensen (de priesters) dit verbod dwingend opgelegd krijgen. Maar de apostel beperkt zich niet tot dit ene voorbeeld; hij voegt er nog aan toe dat het gebod om zich van voedsel te onthouden net zo goed een demonische oorsprong heeft. Dit wordt tegenwoordig vaak over het hoofd gezien. Ik herhaal dat het hier zeker niet gaat om medische redenen, als je bijvoorbeeld iets niet kunt eten vanwege een allergie of een auto-immuunziekte.

Hoewel je ook daar voorzichtig moet zijn en jezelf de eerlijke vraag moet stellen: heb ik echt zo'n ziekte? Is het medisch bewezen, of heb ik het mijzelf aangepraat omdat dit nu in de mode is?

Allergieën kunnen voorkomen – maar soms komt het voor dat mensen zichzelf wijsmaken bepaalde dingen niet te kunnen eten of er allergisch voor te zijn. Er zijn psychosomatische problemen bekend waarbij ideeën van mensen lichamelijke reacties veroorzaken. Maar desondanks is het waar: er zijn inderdaad steeds meer mensen die reële allergische reacties hebben ontwikkeld, ongetwijfeld mede door milieuschade en andere degeneratieve processen in de schepping. Om zulke

mensen gaat het niet in deze verzen. Deze verzen spreken tot iemand die denkt dat hij gezonder of misschien wel heiliger leeft door bepaalde dingen niet te eten, en laten hem zien: ik ben op een dwaalweg. Als je denkt: 'ik zou heiliger leven en God meer kunnen behagen door me te onthouden van bepaald voedsel', dan is dat volgens 1 Timotheüs 4 niet alleen *verkeerd*; het is: *in de valkuil van demonische leringen vallen*.¹

Alle voedsel eten met dankzegging

Zeker vind je in Gods Woord bepaalde aspecten die te maken hebben met onze gezondheid. Er werd bijvoorbeeld soms gevast, maar dat heeft niet met gezondheid te maken, maar heeft voor ons een geestelijke les. Bovendien wordt het vasten in het Nieuwe Testament maar zeer, zeer spaarzaam vermeld, en we doen er goed aan dit voor ogen te houden. Maar dat is iets anders dan bepaald door God geschapen voedsel bewust te weigeren, want dit vasten betekende dat de betreffende een kortere of langere tijd niets at en dat *niemand* anders daar iets van merkte.

Terug naar wat de Bijbel ons leert. De grondtoon daarvan is helder: wij mogen *elk* schepsel als voedsel aannemen uit Gods hand, dus het vlees van alle dieren². Als Christenen mogen wij alles eten; wij mogen groenten en salades en nog veel meer eten, maar ook elke vleessoort. Danken wij God nog voor al dit voedsel dat Hij ons heeft gegeven? Zijn wij Christenen die ook op deze manier *gezond* leven? En dan bedoel ik: evenwichtig gezond? Dat wil zeggen rekening houdend met alles wat Gods Woord zegt, zonder een overdaad van bepaald (ongezond) etenswaar te nemen.

---

1 Redactie: wij verwijzen ook naar de praktijk in diverse stromingen waarbij men bijvoorbeeld meent God meer te behagen door op vrijdag geen vlees, maar vis te eten. Ook dat is in rechtstreekse tegenspraak met de Bijbel, en het maakt ons in geen enkel opzicht aangenaam voor God. God kijkt niet naar wat er in onze maag zit, maar naar ons hart en wat daaruit naar buiten komt.

2 Waarbij we volgens Handelingen 15:29 vanwege de rechten van de Schepper nooit vlees eten dat verstikt is en/of enig voedsel waarin bloed zit.

De Heere Jezus heeft in Zijn gesprek met de discipelen en de menigte duidelijk gemaakt dat de mens niet verontreinigd wordt door wat hij in zijn maag opneemt, maar door wat uit zijn hart naar buiten komt. In Markus 7:18-19 zegt Hij immers: 'Begrijpt u niet dat alles wat van buiten in de mens komt, hem niet kan verontreinigen? Want het komt niet in zijn hart, maar in de buik en gaat er langs de natuurlijke weg uit'.

En meteen daarna komt de uitleg door de Heilige Geest: 'waardoor Hij alle spijzen rein verklaarde'. Dat wil zeggen: de Heere Jezus Zelf was een Jood en leefde dus onder de wet en nam dus bij het eten beperkingen in acht (Hij at bijvoorbeeld geen varkensvlees of vlees van andere dieren die voor Israël onrein waren).

Christus verklaarde elke soort van voedsel rein

Maar hoewel Hij als Jood leefde, heeft de Heere Jezus toch tijdens Zijn leven al duidelijk gemaakt: in werkelijkheid zijn alle soorten voedsel rein. Dat maakt duidelijk: de voedselvoorschriften van God voor Zijn aardse volk Israël houden voor ons als Christenen geen letterlijke verplichting meer in, maar ze hebben een geestelijke, beeldende betekenis voor ons. Om die specifieke reden heeft God deze voorschriften gegeven! Het is daarbij helder dat deze geboden in tijden toen de voedingsleer nog niet zo ontwikkeld was als vandaag de dag, tegelijk ook de gezondheid op het oog hadden.

Wat de verandering van de voedselvoorschriften betreft lezen we in Handelingen 10 hoe moeilijk die voor Petrus te aanvaarden was. Petrus moest dit leren doordat hem drie keer in een visioen een kleed werd getoond met alle mogelijke kruipende en 'onreine' dieren. Pas later begreep hij wat God hem daardoor wilde leren: allereerst was hij inmiddels in Gods oog geen Jood meer, maar een Christen, een lid van Christus' lichaam, de Gemeente van God, en hoefde zich daarom niet langer aan voorschriften uit de wet

te houden die immers uitsluitend voor de inmiddels afgesloten bedeling aan Israël was gegeven. Bovendien verklaarde de Heere hem daardoor dat onreine dieren in het Oude Testament een aanwijzing waren – niet voor voedsel dat voor Petrus nog onrein hoorde te zijn, maar voor onreine *volken* waarmee het volk Israël geen gemeenschap mocht hebben. Zij hadden zelfs niet de opdracht enige vorm van goed nieuws te brengen aan de volken. En dat was dus nu totaal veranderd: Petrus werd naar de volken gestuurd.

Vervolgens vinden we op een later moment (nl. in Hand. 15) nadrukkelijk bevestigd dat de oudtestamentische voedselvoorschriften aan niemand meer mochten worden opgelegd.

Daarna wordt in 1 Timotheüs 4 en andere plaatsen duidelijk gemaakt: we mogen, ja, we móeten alles wat God gegeven heeft eten – hoewel uiteraard op een evenwichtige manier. En omdat we dat volgens de Schrift met dankzegging mogen doen, is alle voedsel principieel zonder enige twijfel goed voor ons! God Zelf zegt het; wie zijn wij om Hem tegen te spreken, of om een leer aan te hangen die Hem tegenspreekt?!

De consequentie van dit door God gegeven onderwijs is: wie uit overtuiging leeft als vegetariër of veganist, omdat hij denkt dat dat beter zou zijn, hangt een *valse*, ja, zelfs een *verdorven* demonische leer aan. Zo iemand denkt dat hij de dingen beter weet dan God, de Schepper van alles, Die ons in Zijn Woord heel duidelijk Zijn gedachten heeft geopenbaard.

Ik zeg hiermee uiteraard niet dat zo iemand zelf door demonen bezeten is of zoiets, maar wél dit: de oorsprong van deze voedingsleer zijn de demonen, zoals de apostel Paulus heel duidelijk zegt, geïnspireerd door de Geest van God. En wij als Christenen willen en moeten met zulke duistere machten en leringen *niets* te maken hebben.

Dus als wij als Christenen met een gelovige te maken hebben die om niet-medische redenen bewust veganistisch of vegetarisch leeft, moeten wij die broeder of zuster liefdevol voorlichten en onderwijzen; dan mogen wij hem of haar duidelijk zeggen: deze leer is niet van God, omdat Hij uitdrukkelijk heeft gezegd **dat elk schepsel goed is en dat niets als voedsel verwerpelijk is.**

Natuurlijk houden wij in de praktijk meer van het ene eten dan van het andere; niemand wordt gedwongen alles te eten wat er is; natuurlijk zijn er verschillende culturen, waar ook heel verschillende dieren en groenten enzovoort worden gegeten. We hoeven niet alle voedsel even lekker te vinden. Maar wij mogen niet bij voorbaat bepaalde soorten door God geschapen voedsel uitsluiten en zeggen: dit is niet goed, of: dat is verkeerd.

Want als Christenen mogen wij *alle soorten voedsel en vlees* aanvaarden uit Gods hand en Hem ervoor danken; het is immers geheiligd door *Gods Woord* en door *gebed*. Dat wil zeggen: *Gods Woord* laat ons zien dat al deze vormen van voedsel goed zijn voor ons; het onderstreept dat we het mogen aannemen en Hem er natuurlijk ook in het *gebed* voor danken. We mogen een basishouding van dankbaarheid hebben voor *alles* wat God ons als voedsel geeft.

Laten wij op dit punt niet toegeven aan valse ideële stromingen van onze tijd. Ze mogen zichzelf dan presenteren als 'groen', als milieubewust en als zeer gezond, maar in werkelijkheid verspreiden ze leringen die de duivel en zijn bedrieglijke, verdorven geesten als bron hebben. Daarvan moeten wij beslist en categorisch afstand nemen, en integendeel God van harte danken voor *alles* wat Hij ons als eten heeft gegeven.

N.a.v. een podcast van Manuel Seibel

Een nieuw gezin

Vraag:

Geeft Gods Woord aanwijzingen over de vraag of een jong, pas getrouwd stel een nieuw gezin vormt of nog onder de verantwoording van de wederzijdse ouders valt?

Antwoord:

Jazeker wel! Niet in de vorm van concrete geboden en verboden, maar de Bijbel is heel helder over het feit dat een pas getrouwd stel begint aan een nieuw, zelfstandig huisgezin waarvoor de man, ondersteund door zijn vrouw, de verantwoording draagt. Die verantwoording betreft elk denkbaar vlak: de zorg voor het geestelijke, emotionele, lichamelijke welzijn; de zorg voor huis en huisvesting; voor het levensonderhoud; voor de voeding, begeleiding en opvoeding van eventueel kinderen, voor gastvrijheid die wordt verleend aan medegelovigen, burens, enzovoort. Het *eren* van onze (schoon-)ouders (Ef. 6:2) geldt ons hele leven lang, maar de *gehoorzaamheid* aan onze ouders (Ef. 6:1) eindigt wanneer wij een nieuw, eigen, zelfstandig gezin stichten door te trouwen (op de situatie van volwassen kinderen die thuis wonen, gaan we in het kader van deze vraag niet in).

Al meteen na de schepping van de mens lezen we een instructie van God, onze Schepper, die nooit is ingetrokken: 'De HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn' (Gen. 2:23-24). In vers 23 staat 'vrouw', maar je kunt letterlijk vertalen: mannin; want het Hebreeuwse 'isha' (vrouw) lijkt sterk op 'ish' (man). Alleen al door die taalkundige overeenkomst wordt de bijzondere,

onverbreekelijke eenheid tussen huwelijkspartners nadrukkelijk onderstreept. Niemand heeft het recht of de plicht daar tussen te zitten, zich in te mengen in kwesties die huwelijk, gezin, opvoeding, huisvesting, enzovoort betreffen.

Het is wereldwijd in diverse culturen bekend hoe vaak enerzijds (schoon-)ouders een nieuw huisgezin onder spanning hebben gebracht door zich daar in te mengen; of dat nu door het jonge stel gewenst is, of niet, het blijft in alle gevallen sterk af te raden. Immers, alleen wanneer het jonge, gelovige stel zelf leert de Bijbel te lezen én op de knieën te gaan en de Heere om raad te vragen, zullen ze ook geestelijk meer naar elkaar toe groeien en tot wederzijdse steun kunnen zijn.

‘Wij weten dat de man en de vrouw worden beschouwd als één geheel ... Niemand was zo nauw met Adam verboden als Eva, omdat geen ander schepsel een deel van hemzelf was’.

(C.H. Mackintosh, uit: Aantekeningen op Genesis)

Wel is het wijs en geestelijk als het jonge stel raad zoekt als ze dingen tegenkomen waarvan ze niet weten hoe die aan te pakken; dat kan alledaagse dingen betreffen als: hoe je je man of vrouw beter kunt leren begrijpen; hoe je elkaar kunt helpen; hoe je moet koken of de was doen; de vraag hoe je fricties kunt voorkomen dan wel oplossen; of de vraag hoe je vorm geeft aan het dagelijkse Bijbellesen en bidden; en het kan ook gaan om beslissingen van gevoelige aard, bijvoorbeeld ten aanzien van werk, hypotheek, huisvesting, gezondheid, seksualiteit, enzovoort. Maar we kunnen ook denken aan geestelijke vragen die een jong stel bezighouden en waar de man nog te onervaren is om een antwoord op te vinden.

Het zou anderzijds vleselijk zijn van een jong stel om hun (schoon-)ouders te negeren door geen raad bij hen te zoeken of geen wijze, op de Bijbel gefundeerde raad aan te nemen.

Speciaal tegen jonge stellen zouden we willen zeggen: let er vanaf het begin op elk van je (schoon-)ouders in eer te houden, eerbaar en respectvol over hen te *denken* en op die eerbare manier met elkaar over hen te spreken. Ten eerste omdat je door hen niet te eren en negatief over hen te praten eenvoudigweg zondigt tegen de Heere en tegen hen; en ten tweede omdat het oneerbaar, negatief spreken over één of meer ouders al heel vaak spanning en verwijdering in jonge huwelijken heeft gebracht.

Het is raadzaam als jullie de nodige geestelijke en praktische adviezen primair zoeken bij jullie beide ouderparen, om scheefgroei te voorkomen (immers, ook elk van jullie ouders heeft zijn sterke kanten, een bijzondere levenswijsheid op een bepaald vlak, maar ook terreinen waarvan hij of zij minder weet heeft); en in het bijzonder als je geen gelovige, Godvrezende ouders hebt, is het soms zinvol oude, geestelijk en praktisch ervaren gelovigen om raad te vragen.

Broeder J.Ph. Buddingh schreef in zijn boek 'Wording' het volgende over Genesis 2:23-24: 'Het woordje 'ditmaal' is een aanwijzing dat Adam zich herinnerde dat hij de dieren gezien en benoemd had, maar er niet één vond die bij hem paste. *Ditmaal* geen teleurstelling, maar louter vreugde om de vrouw die de Heere hem gegeven had...

'Vader en moeder verlaten'. Dat betekent een beslissing. Een bestaande toestand eindigt, een andere toestand begint. Niet een onderhandse zaak, maar een duidelijke en gekende zaak, geen verhoudingen met deze en gene, waarbij overigens alles bij het oude blijft, maar 'vader en moeder verlaten'.

Vervolgens 'zijn vrouw aanhangen'. Niet *een* vrouw aanhangen, maar 'zijn eigen' vrouw; niet een *meisje* aanhangen, maar zijn vrouw, in de zin van echtgenote. Dat betekent een huwelijk. De vorm van de huwelijksluiting was of is niet overal gelijk. Maar wat we hier vinden is duidelijk een beslissing en een voortaan met de eigen vrouw samengaan. En zij zullen tot één vlees zijn. Welnu, dát is het huwelijk.

Tegenwoordig zijn er velen die willen trouwen [door samen te wonen] alvorens [voor de wet] te trouwen. Dat is een grote dwaasheid en een weg tot losbandigheid en onreinheid. Er wordt smalend over het 'boterbriefje' gesproken omdat het mode is om daar smalend over te praten. Men beweert dat er vroeger geen huwelijk gesloten werd. Dat is een heel grote denkfout. Wie het verhaal van Jakobs zonen en hun zuster Dina leest (Gen. 34), zal zien dat het anders is. De Schrift zegt trouwens: 'Laat het huwelijk in ere zijn onder allen, en het huwelijksbed onbevlekt' (Hebr. 13:4). Dat is voor een Christen afdoende'.

Uit het duidelijk onderwijs van Efeze 5 zien we hoe een huwelijk een beeld is en hoort te zijn van de relatie tussen Christus en de Gemeente; ieders huwelijk hoort de heerlijkheid daarvan uit te stralen. Het is dan ook riskant als (groot-)ouders zich inmengen in huwelijken van (klein-)kinderen of er zo dicht bovenop zitten dat het jonge stel zich niet op een gezonde, verantwoorde manier zelfstandig kan ontwikkelen voor het aangezicht van de Heere.

Gods Woord spreekt dan ook niet over: dicht er bovenop zitten; niet over: 'als een kloek de kuikens onder je vleugels houden', maar zegt integendeel: verlaat je ouders. En dat zegt het Woord juist tegen de *mannen!* Jonge broeders, zeker als je een hechte band hebt met je ouders is er moed voor nodig om hen te verlaten; maar het is wél de weg van Gods zegen voor je huwelijk. Ga op voldoende afstand wonen om zelfstandig, samen met je vrouw, een zelfstandig eigen huwelijks- en gezinsleven te ontwikkelen, onder de zegen en bescherming van de Heere.

En ouders, laat je kinderen gaan. Dat is emotioneel moeilijk, maar je mag hen toevertrouwen aan de zorg van hun Heere; en dan is het goed. Wie zou er beter voor hen kunnen zorgen dan Hij?

'Ja maar, in meerdere culturen was het toch de gewoonte dat drie of soms zelfs vier generaties dicht op elkaar woonden?!' Dat klopt, maar ten eerste is dat niet wat Genesis 2:24 nadrukkelijk zegt over het verlaten, en het ging daarom ook lang niet altijd goed. Want 'verlaten' wil niet zeggen: 10, 50 of 100 m verderop gaan wonen; en het wil evenmin zeggen: continu appen of bellen met je zoon of dochter, steeds maar navragen of alles wel goed loopt, een oogje in het zeil houden, te pas en (vooral) te onpas adviezen geven, enzovoort.

Maar ten tweede was het leven in boerenmaatschappijen anders dan vandaag de dag, omdat men veelal van 's morgens tot 's avonds hard en vermoeiend lichamelijk werk moest doen en geheel afhankelijk was van God als het gaat om het slagen van de oogst en dergelijke. Dat is totaal anders in ons land, vandaag de dag. En dat vormt een reden waarom iets wat vroeger ondanks de tegenspraak met Genesis 2:24 goed kon functioneren, vandaag de dag in onze westerse maatschappij veelal sterk af te raden valt.

Laten we eenvoudigweg Gods Woord volgen. Daar rust zegen op voor ons huwelijk en dat van onze (klein-)kinderen.

Stof tot nadenken

'En laat de vrede van Christus, waartoe u ook geroepen bent in één lichaam, in uw harten heersen; en wees dankbaar. Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen, terwijl u in alle wijsheid elkaar leert en terechtwijst met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen en in de genade zingt in uw harten voor God. En al wat

u doet, in woord of in werk, [doe] alles in de naam van de Heere Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt' (Kol. 3:15-17).

'Laten wij de belijdenis van de hoop onwankelbaar vasthouden (want Hij Die beloofd heeft, is getrouw), en laten wij op elkaar achtgeven tot aanvuring van liefde en goede werken; en laten wij onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen gewoon zijn, maar [elkaar] vermanen en dat zoveel te meer naarmate u de dag ziet naderen' (Hebr. 10:23-25).

'Laat de vrede van Christus ... in uw harten heersen' (Kol. 3:15). Het gaat dus om vrede, echter niet om een geest van isolationisme: het is niet dat we niets met elkaar te maken willen hebben, maar, integendeel, dat we ondanks alles met elkaar verbonden blijven.

Stel dat ik iets pijnlijks heb meegemaakt met iemand in een bepaalde gemeenschap, moet ik me daar dan zo druk om maken dat het me verhindert om aan te zitten aan de tafel van de Heere? Dan zou ik de ene fout beantwoorden met een andere fout; want als het juist zou zijn dat ik wegbleef, dan hadden anderen evenzeer die verantwoordelijkheid gehad.

Het is nooit gerechtvaardigd dat ik me overgeef aan zorgen over zulke zaken, maar ik mag de vrede van Christus laten heersen in mijn hart. We kunnen in alles handelen in overeenstemming met Christus, en het is heel belangrijk dat we dat diep laten doordringen tot ons hart.

'En wees dankbaar'; niet bezorgd of geïrriteerd, maar dankbaar! Alles wat fout is, moet geoordeeld worden; maar de beste voorbereiding op gezond oordelen is doen wat naar Gods gedachten is. En dat is misschien wel allereerst dit: onszelf oordelen.

J.N. Darby

Om uit te delen of te verspreiden: verschillende evangeliën

Goed Nieuws! Nieuws van redding. Het Evangelie volgens de beschrijving van Markus. Deze uitgave (10x21 cm) heeft een geplastificeerde omslag en is speciaal bedoeld voor Evangelisatie. Het is voorzien van een kaart van Israël in de tijd van het Nieuwe Testament. De vertaling die gebruikt wordt, is de goed leesbare, herziene versie van de 4^e Voorhoeve-vertaling.

Bestelcode: 280-0

Prijs: € 1,50

Dokter Lukas is de verspreidingsuitgave van het Evangelie naar Lukas in de vertaling van 'Ver boven alles uit' (vereenvoudigde Statenvertaling).

Bestelcode: 209-x

Prijs: € 0,85

Het Evangelie naar Johannes is de verspreidingsuitgave van het Johannes-Evangelie. De vertaling is een vereenvoudigde Statenvertaling.

Bestelcode: 210-3

Prijs: € 0,70

Bij bestelling van 20 exemplaren of meer een korting van 20% op bovenstaande titels.

Vrijheid en eeuwig leven! Het Johannes-Evangelie A6-formaat, in de goed leesbare, herziene versie van de Voorhoeve-vertaling.

(Ook verkrijgbaar in de formaten: A5 en A4; grote letter.)

Bestelcode: 380-7

Prijs: € 1,00

Nadenkertje

Op een luchtbed

Er dobberen duizenden mensen heerlijk voort op hun 'luchtbedden' op de levenszee. Daar gaat er één op het luchtbed van genoeg, plezier en vermaak. Het gaat goed. De vreugdezon straalt krachtig en er is geen wolkje te zien. Waarschuwend stemmen worden weggewuifd: 'Niet zo somber, schep vreugde in het leven als je jong en gezond bent. De narigheid komt toch wel als je wat ouder wordt!'

Maar opeens wordt het luchtbed weggezogen, een ernstige ziekte, of een ongeluk, ernstige tegenslag. Het mooie leventje is voorbij. De genietter heeft niets meer over, want zijn genot was alles voor hem. Hij voelt zich wegzinken en heeft niets om zich aan vast te klemmen.

Nog meer mensen drijven op de levenszee. Op luchtbedden van eer, van arbeid, van geld, van roem, enzovoort. Het is zelfs een hele vloot. Maar een vloot die ten onder gaat! Een vloot waarvoor we de woorden laten oplichten: red hun zielen!

Bent u ook een levensgenietter op een zelf opgeblazen luchtbed? Bent u zich bewust van de gevaren, die u ongemerkt bedreigen? U kunt plotseling worden opgeschrikt als er iets gebeurt wat niet past in uw berekeningen en plannen! En dan?

Eén speldenprik kan uw luchtbed volkomen ongeschikt maken. Op de levenszee is een solider vaartuig nodig dan een luchtbed. Daarvoor hebt u een schip nodig met de Stuurman aan boord, Jezus Christus; **Hij kan u veilig naar de overkant brengen**. Allen die in nood zijn, neemt Hij op. Hij is gekomen om te zoeken en te behouden wat verloren is (Luk. 19:10). Daarvoor kwam Hij op aarde, stierf Hij aan het kruis en vloeiende Zijn bloed tot reiniging van uw zonden. Nu roept Hij ook tot u: 'Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven' (Matth. 11:28). Doe wat Hij vraagt! Voor uw eeuwige behoud!